

РЕШЕНИЕ

№ 765

гр. София, 03.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, NO V ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Тони Гетов

Членове: Вилислава Янч. Ангелова
Цветомила Данова

при участието на секретаря Даниела Т. Славенова
в присъствието на прокурора А. Г. С.

като разгледа докладваното от Вилислава Янч. Ангелова Въззивно наказателно дело от общ характер № 20231100603819 по описа за 2023 година

Производството е по реда на глава XXI НПК .

С присъда от 22.05.2023г, СРС по Н. О. Х. Д. № 8107/2018 г., СРС, НО, 104-ти с-в е признал подсъдимия Г. И. П. за виновен в това, че на 29.12.2015г. в гр. София, ул. „Г.С.Раковски“ №112 в К.О.Н.П.И. /КОНПИ/ чрез използването на неистински документи – Пълномощно от 21.12.2015г. с упълномощител А.В.Р. и упълномощен адв. Г. И. П. и Договор за правна защита и съдействие №00000021645 от 21.12.2015г. с клиент „Т.И.“ ЕООД, на които е придаден вид, че подписът за клиент в договора за правна защита и съдействие са положени от А.В.Р.- управител на „Т.И.“ ЕООД, а в действителност последната не е полагала подписите си в двата документа , като на 30.09.2016г. получил без правно основание чуждо движимо имущество – парична сума в размер на 13 386, 46 лв./ тринадесет хиляди триста осемдесет и шест лева и четиридесет и шест ст/ по депозирано пред КОНПИ искане за изплащане на сума по изпълнителен лист №399/10.12.2015г. на Окръжен съд гр. Бургас, издаден в полза на дружество„Т.И.“ ЕООД, която сума била преведена от КОНПИ по издадения

изпълнителен лист по лична банкова сметка IBAN BG23PIRB **** на Г. И. П. при банка „Пиреос“ АД с намерение да ги присвои, поради което и на основание чл.212, ал.1 ,вр.чл. 55, ал.1, т.1 НК подсъдимият Г. И. П. е осъден на лишаване от свобода за срок от осем месеца. На осн.чл. 66, ал.1 НК изпълнението на наказанието е отложено за срок от три години.

В законоустановения срок по делото е депозирана жалба от подс. Г. И. П. чрез адв. Ж. М.- САК срещу присъда от 22.05.2023г, СРС, НО ,104 състав, с която подсъдимият е признат за виновен за извършено престъпление. В жалбата се сочи, че при разглеждане на делото са нарушени основни принципи на наказателния процес, заложиени в чл. 13,14, ал.1, ч. 16, чл. 303НП, като съдът при анализ на различните източници на доказателства е подхождал незадълбочено и предубедено. Жалбоподателят заявява, че изобщо не е обсъден Закона за адвокатурата, който се явява специален. Излагат се доводи, че обвинителният акт е внесен в съда на 11.05.2018г. с повдигнати на Г. И. П. две обвинения – по чл. 209 и чл. 316, вр.чл. 309, ал.1НК. На 23.11.2022г. е повдигнато ново обвинение с ново измамено лице, а на 27.03.23 друго ново обвинение по чл. 202, ал.1 НК. Защитата се аргументира, че в обвиненията, визирани в ОА и това от 23.11.22г не става ясно какво се случва като въпросът не се изяснява нито от пледоарията на прокурора, нито от постановената присъда. Защитата заявява, че е налице несъставомерност на обвинението по чл. 212, ал.1 НК. Отправя се молба до въззивния съд да отмени постановената присъда по отношение на Г. И. П. и да постанови нова, оправдателна присъда.

В разпоредително заседание от 07.07.2023г. въззивният съд по реда на чл. 327 от НПК е преценил, че за изясняване на обстоятелствата по делото не се налага разпит на подсъдимия, на свидетели и вещи лица.

В съдебно заседание адвокат М. пледира , че е налице гражданско-правен спор, като деянието е несъставомерно относно престъплението, за което подзащитния и е осъден, а именно документна измама. Соци съдебна практика в този смисъл. Защитничката сочи, че пълномощното е съставено при нарушение на чл. 25 Закон за адвокатурата. Представителят на СГП пледира жалбата да бъде оставена без уважение и първоинстанционната присъда да бъде потвърдена като правилна и законосъобразна.

Подсъдимият Г. И. П.- редовно призован, се явява пред въззивната

инстанция. При реализиране правото си на лична защита и в последната си дума поддържа тезата на адвоката си и моли за оправдателна присъда.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, V ВЪЗЗИВЕН СЪСТАВ, след като запозна с доводите на страните в съответствие с чл. 314 от НПК провери изцяло правилността на атакуваната присъда, констатира, че са налице основания за нейната отмяна и за връщане на делото на СРС за ново разглеждане от друг състав от стадия на разпоредителното заседание.

Второстепенният съд намира, че актът на ревизирия съд страда от липса на мотиви, което е резултат от неизпълнение на задълженията по проверка и оценка на доказателствата. Посоченото обстоятелство представлява отменително основание от категорията на абсолютните такива по смисъла на чл. 348, ал. 3, т. 2, пр. 1 вр. ал. 1, т. 2 НПК. В рамките на производството по делото пред първоинстанционния съд са допуснати отстраними съществени процесуални нарушения, доколкото при изготвяне на мотивите към съдебния акт липсва на практика анализ на доказателствената съвкупност. На първо място, в постановената присъда липсват мотиви по отношение на възприетата фактическа обстановка, което рефлектира върху правото на страните да разберат фактическите съображения за постановяване на съдебния акт. Мотивирането на съдебния акт, освен че прави видима волята на съда по фактите и по правото, обективира процеса на формиране на вътрешното му убеждение, като също така дава възможност на страните в процеса да разберат фактическите и правни основания за взетото решение и съответно на това да упражнят процесуалните си права. Липсата на мотиви на съдебния акт е предвидено от закона като абсолютно процесуално нарушение, обуславящо отмяна на постановения съдебен акт. Липса на мотиви е налице, както в хипотезите на тяхното пълно отсъствие, така и при схематична, повърхностна, непълна, неясна и вътрешно противоречива аргументация на съда./ Решение № 92 от 16.05.2019 г. на ВКС по н. д. № 982/2018 г., II н. о., НК; Решение № 267 от 30.05.2019 г. на ВКС по н. д. № 1029/2018 г., II н. о., НК/. Суверенно право на решаващия състав е да извърши преценка на правно-релевантните факти в рамките на предмета на доказване, но формирането на вътрешното му убеждение е подчинено на изискване за пълнота, обективност и всестранност на изследването на всички обстоятелства и на свързването им в необорими логически констатации. И в двата случая липсата на мотиви касае порок в дейността на решаващия съд, който рефлектира от една страна на правото на страните да получат обоснован отговор на поставените от тях въпроси, а от друга страна - на възможността да се разбере действителната воля на съда.

В настоящия казус СРС е игнорирал основната си функция на инстанция по същество, ангажирана със задължение да анализира цялата доказателствена съвкупност и да посочи кои обстоятелства намира за установени и въз основа на кои доказателства.

Мотивите на първостепенния съд възпроизвеждат в телеграфен стил фактическата обстановка, след което вместо анализ на доказателствата са изброени единствено имена на свидетели. Липсва каквато и да е интерпретация на въпросните показания, като единствено се заявява, че не са противоречиви. Не е ясно защо свидетелските показания се кредитират с доверие, не е ясно дали подкрепят обвинителната тази или я отхвърлят. Макар да е посочено, че съществуват незначителни противоречия в показанията на свидетелите, не е конкретизирано за кои свидетели става дума, в какво се изразява противоречието и защото съдът е приел, че то е несъществено. Макар и подсъдимият да е дал подробни обяснения в съдебно заседание от 22.05.2023г. същите изобщо са игнорирани, като дори не са обсъдени и съдържанието им не е инкорпорирано в изготвения съдебен акт. При обсъждане на доказателствата са посочени писмени доказателства- без да са изброени, конкретизирани, като впоследствие същите изобщо не са и обсъдени. В мотивите е посочено и заключение по графическа и техническа експертиза на в.л. В.В. без да става ясно какъв е предмета на последното. Налице е единствено извод, че заключението е пълно, ясно и точно без съдът да посочи кредитира ли го и защо. Липсва и анализ на доказателствената съвкупност на изброените доказателствени средства и приобщената по делото експертиза. Налице е неспазване изискванията за провеждане на справедлив процес по смисъла на чл. 6, § 3, б. D ЕКЗПЧОС. Допуснатите нарушения са довели до ограничаване на участието на подсъдимия в процеса по чл. 348, ал. 3, т. 1 вр. ал. 1, т. 2 ,вр.чл.355,ал.2 НПК. Неясна в мотивите е и правната страна като първоинстанционния съд е записал съдържанието на обвинението от обвинителния акт без да се анализира от правна страна защо съдът счита, че е налице извършване на документна измама. Не е посочен механизма на извършване на престъплението. Липсва анализ защо първостепенният съд приема, че пълномощното и договора за правна помощ са неистински документи, връзката им с издадения изпълнителен лист, правното основание, въз основа на което е изплатена паричната сума. Правният анализ се свежда до изброяване на различни по правната си природа документ с невярно съдържание, неистински, преправен документ като липсва яснота каква е връзката с настоящия казус.

Гореизброеното според въззивната инстанция съставлява съществено нарушение на процесуалните правила по смисъла на чл. 348, ал. 3, т. 2, пр. 1

от НПК, доколкото е довело до вземане на решение по съществото на делото, в разрез с изискването на чл. 305, ал. 3 от НПК. Според въззивният състав е налице пълна липса на мотиви и представлява безусловно отменително основание по чл. 348, ал. 3, т. 2, пр. 1 от НПК /вж. р. № 221 от 18.05.2008 г. по н. д. № 131/09 г., П н. о. на ВКС, р. № 507 от 29.02.2012 г. на ВКС по н. д. № 2138/2011 г., П н. о., Н К, р. № 268 от 31.05.2012 г. на ВКС по н. д. № 706/2012 г., НК, I н. о. /.

Гореизложеното е в съответствие и с трайно установената практика на ЕСПЧ по приложението на КЗПЧОС /вж. решението по делото "Delcourt срещу Белгия" от 17.01.1970 г. /, където е прието, че "сред гаранциите, които се съдържат в чл. 6 на Конвенцията, фигурира гаранцията, че всяко съдебно решение трябва да бъде добре обосновано, както по отношение на фактите, които се обявяват за доказани, така и на правото, което е приложено".

Така постановеният порочен съдебен акт не дава възможност на настоящата инстанция да извърши проверка относно начина на формирането на решаващата воля на първоинстанционния съд. Въззивната инстанция следва да коригира, но не и тепърва изцяло да замества произнасянето на първата инстанция в дейността по същество на предмета на делото. Въззивният съдебен състав констатира невъзможност за отстраняване на нарушението на този етап, поради което присъдата следва да бъде отменена изцяло и делото върнато за ново разглеждане от стадия "Предаване на съд и подготвителни действия за разглеждане на делото в съдебно заседание".

С оглед наличието на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила (с характер на абсолютни), е безпредметно обсъждането на делото по същество, както и отговарянето на наведените във въззивната жалба възражения.

Това налага отмяна на атакувания съдебен акт и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд, който да съобрази посочените по-горе указания. С оглед горното и на осн. чл. 334, т. 1, вр. чл. 335, ал. 2, вр. чл. 348, ал. 3, т. 2, пр. 1 от НПК, **СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, V-ти въззивен състав**

РЕШИ:

ОТМЕНЯ ПРИСЪДА от 22.05.2023г., по Н. О. Х. Д. № 8107/2018 г., по описа на СРС, НО, 104-ти с-в.

ВРЪЩА делото на друг състав на Софийски районен съд за ново разглеждане от стадия "Предаване на съд и подготвителни действия за разглеждане на делото в съдебно заседание" .

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____